

Posudok vedúcej diplomovej práce Mgr. Lindy Dařílkovej *Intersekcionalita perspektivou feministických aktivistických kolektívů v České republice* (Studijní program Genderová studia; Praha: Fakulta humanitních studií Univerzity Karlovy, 2024)

Linda Dařílková začala pôvodne pracovať na inej téme diplomovej práce a k výskumu toho, ako na intersekcionalitu ako zásadný prístup feministickej teórie a praxe nazerajú feministické kolektívy v Českej republike, sa obrátila len pred viac ako rokom. Za tento čas spravila množstvo práce, ktoré predstihuje väčšinu diplomových prác predkladaných v našom študijnom programe. Jej prácu považujem za výbornú z viacerých hľadísk.

V prvom rade, navzdory tomu, že intersekcionalný prístup v istom zmysle tvorí prijatú paradigmu v odbore genderových štúdií aj prevládajúcu deklarovанú politickú ideológiu v oblasti feministickej praxe, ide o nesamozrejmy koncept. Autorka práce znalosť rôznych teoretických prístupov k intersekcionalite, históriu jeho vzniku a používania dobre osvedčuje v teoretickej časti práce. Rôzne prístupy medzi sebou porovnáva a vytvára si tak interpretačný rámec, ktorý používa v analytickej časti práce.

V druhom rade, Linda Dařílková vychádza pri formulovaní výskumného problému zo svojej skúsenosti členky feministického kolektívu a osoby, ktorá je súčasťou feministických aktivistických kruhov. To jej umožnilo formulovať výskumný problém na základe vlastnej praxe a pozorovania praxe ďalších feministických kolektívov. Ako sa ukazuje aj vo výskumných zisteniach práce, jedným z určujúcich princípov súčasnej feministickej praxe je reflexivita. V predloženej práci vidíme to, ako sa reflexivita osoby pohybujúcej sa vo výskumnom poli zároveň prelína a podstatne rastie s reflexivitou vychádzajúcou z akademického štúdia genderových štúdií. Autorka sa navyše chce „vrátiť“ do svojho terénu s výskumnými zisteniami vo forme publikácie (a možno aj ďalších interaktívnejších foriem) a podnietiť tak ďalšiu reflexiu o kritickom smerovaní autonómneho feministického aktivizmu v Českej republike.

V treťom rade sa autorke podarilo získať pomerne veľké množstvo výskumných dát, ktoré môžu napomôcť nielen sebachápanie skúmaných kolektívov. Po pomerne obsiahlych výskumoch zameraných na iné formy feministického organizovania sa v minulosti (na mimovládne organizácie; terén, ktorého výskum autorka práce dobre zhŕňa v teoretickej časti práce) sa aj výskumné pole feministického aktivizmu rozširuje a rozšírením na kolektívy operujúce mimo stotožnenia aktivistickej činnosti s profesionálnou zárobkovou činnosťou sa – domnievam sa, konečne – dostávajú do zorného poľa sociálnovedných výskumov „nové“ formy feministického aktivizmu. Pochopiteľne, nie sú zďaleka nové, ale na rozdiel od zahraničia im nebola venovaná riadna výskumná pozornosť a neštudovali sa špecifiká tohto spôsobu feministického pôsobenia v porovnaní s mimovládnym.

Predloženú prácu aj priebežnú výskumnú prácu autorky chcem oceniť. Prešla vývojom od prvotnej formulácie zameranej skôr na predávanie poznatkov a praxí medzi feministickými kolektívami k súčasnej téme. Hoci sme nestihli podrobne konzultovať všetky časti analytickej časti práce, konzultácie samotné boli podnetné aj pre mňa v tom, že sme sa na nich zaoberali zásadnými, intelektuálne zaujímavými otázkami. Diskutovali sme aj o formálnych náležitostiach práce, ale podstatne väčšia časť konzultácií sa venovala pohybu vo výskumnom

poli, využívaným postupom získavania a analyzovania dát a teoretickým diskusiám vzťahu medzi genderom a triedou.

Práca v predloženej podobe má aj isté nedostatky. Autorka si je ich, myslím, vedomá. Práci by prospelo predovšetkým odloženie načas bokom, odpočinok medzi analýzou dát a formulovaním výskumných záverov. K tomuto, predpokladám, dôjde po obhajobe práce.

Dôležitejšie však je, že práca má ďalší potenciál. Autorka práce jednak deklaruje, že chce prostrediu, ktoré jej umožnilo taký extenzívny prístup a dôveru, to, čo dostala, vrátiť v podobe publikácie. Zároveň ju však chcem povzbudiť v tom, aby po istom (nie však príliš dlhom) odstupe svoje výskumné zistenia prepracovala do odborného akademického článku, publikovaného buď v časopise *Gender a výzkum*, alebo v odborovom zahraničnom časopise. Ďalšie konfrontovanie výskumných zistení s obdobnými výskumami v zahraničí by umožnilo pozrieť sa na „krajinu českého feministického aktivizmu“ (ako o tomto poli dávnejšie písala sociologička Blanka Nyklová) v komparatívnej perspektíve a dalo by tak vzniknúť ďalším podnetom pre výskum aktivistického prostredia v Českej republike.

Práca spĺňa nároky kladené na záverečnú diplomovú prácu. Prácu odporúčam na obhajobu a navrhujem ju hodnotiť známku výborne (1).

Lubica Kobová, 29. 1. 2024